

Situl arheologic Capidava

Prezentare generala

● La aproape 20 de km. în aval de Cernavodă, Dunărea face o mare cotitură, mărginită pe dreapta de pereții verticali ai unor faleze de calcar, iar spre stânga de malul jos și împădurit ca o perie al Bălții Ialomiței, luându-o mai întâi spre nord-est, apoi spre nord ca să se mai întoarcă încă o dată spre nord-vest. Odată făcut acest uriaș ocol, în care fluviul a ros adânc din faleza de calcar a malului dobrogean, albia se îngustează drastic și știm că, de asemenea fundul fluviului se înalță, așa încât vara, când apa scade de căldură, vapoarele nu mai pot trece. În fundul mării cotituri stă pitit, într-un soi de găvan, satul actual Capidava, care și-a luat numele recent de la cetatea romană ale cărei ruine îl străjuiesc de pe un pînten stîncos situat la SSE de sat . De acolo, de lângă cetate, apusurile de soare, când astrul moare în apele Dunării, moarându-i undele în toate nuanțele curcubeului, se văd ca adevărate simfonii de culori și de lumină.

● Imperiul roman ajunsese la Dunăre încă din anul 14 d. Chr., când generalul *Aelius Catus* a și întreprins o expediție dincolo de fluviu pentru a-i ține la respect pe neastâmpărații daci și pe proaspeții lor aliați, sarmații. Dar legiunile nu-și desfășuraseră efectivele decât până la Durostorum, nordul Dobrogei de astăzi fiind lăsat în seama forțelor regilor sapaiei, aliații și protejații romanilor, ajutați de forțele pe care le comanda *Praefectus Orae Maritimae* (comandantul litoralului). În anul 46, când Regatul Sapaiei a fost desființat, este probabil că mici garnizoane romane s-au instalat în vechile așezări dacice de pe malul Dunării, între altele și la Capidava. Abia împăratul Domitian va realiza importanța strategică a pământului dintre Dunăre și Mare, folosind Dobrogea - sau după numele vechi Sciția Mică - drept bază de plecare a expedițiilor sale peste Dunăre, împotriva dacilor. Soarta schimbătoare a acestor expediții, efectul de dezorganizare pe care două înfrângeri succesive l-au avut, au împiedecat un efort sistematic de fortificare și garnizonare a malului Dunării.

● *Împăratul Traian*, în cadrul pregătirilor războaielor daco-romane avea să construiască, cu detașamente ale *Legiunilor V Macedonica* de la Troesmis și *XI Claudia* de la Durostorum un *castellum* pe stânca de la Capidava care să controleze vadul și să stabilească aici o garnizoană formată, probabil, din *Cohors I Ubiorum*. Se pare că fortul de la Capidava nu a fost decât o verigă dintr-un sistem cuprinzând încă multe altele între care trebuie amintite fortificațiile de la *Carsium*, *Cius*, *Troesmis*, *Noviodunum*, *Aegyssus*. Fortul a fost prevăzut și cu o instalație portuară, cuprinzând un cheu jos, la apă, și magazine și alte anexe pe terasa imediat superioară, precum și cu un edificiu de terme - băi publice - în afara zidurilor de incintă, spre sud-est. Acest cheu era de fapt principala dotare a unei stații a flotei *Classis Flavia Moesica* a cărei principală bază fusese stabilită la Noviodunum. Spre E și NE de cetate se întindea cimitirul tumular cu morminte de incinerare, cu inventare bogate, iar mai spre sud, un cimitir plan, cu morminte mai modest garnisite. Nu știm în ce măsură fortul traianeic a avut un rol de jucat în cadrul episodului moesic din toamna primului an al primului război dacic (101 d. Chr.) când a avut loc și marea bătălie de la Adamclisi. Oricum el și-a îndeplinit, în continuare, funcția de gardă a fluviului și a vadului de la Capidava, se pare că fără prea multe probleme, în afară de schimbarea trupei de garnizoană, după 243 când *Cohors I Ubiorum* este înlocuită cu *Cohors I Germanorum civium romanorum*, până la sfârșitul sec. III d. Chr.

● **Capidava** se ridică pe malul drept al Dunării, la jumătatea distanței dintre Hârșova și Cernavodă, șoseaua care leagă localitățile trecând chiar pe lângă zidurile cetății. Fortificația are forma unui patrulater cu laturile lungi de la NV spre SE - 105m x 127m, cu ziduri groase de peste 2 m și înalte de 5-6 m, cu 7 turnuri de peste 10 m, din care 3 turnuri dreptunghiulare, 2 turnuri în sfert de cerc și 2 turnuri intermediare în formă de potcoavă (U), o poartă lată de 2,50 m situată pe latura de SE care făcea legătura cu restul teritoriului și o ieșire strategică pe latura de SV a turnului dinspre Dunăre, unde era amenajat portul.

- Cetatea ocupa un loc important în sistemul defensiv roman făcând parte din seria de caestre și fortificații ridicate în timpul împăratului Traian, la începutul secolului al II-lea , în cadrul măsurilor de organizare a limesului dunărean. Locul era deosebit de potrivit caracterului construcției oferind o vastă arie de supraveghere: un masiv stâncos care se înalță între piciorul pantei ce coboară dinspre NE și Dunăre. Masivul prezenta un avantaj din punct de vedere strategic și anume un șanț natural care pornea din Dunăre, îl ocolea pe partea de NE, până aproape de colțul de est al cetății. De altfel, forma masivului a impus forma și orientarea castrului.

Descrierea sitului

Importanța Capidavei, atât în epocă preromană cât și romană din punct de vedere al limesului, prin așezarea unei stațiuni militare aici ca și prin dezvoltarea unui centru civil - se explică prin poziția geografică a locului, Capidava fiind așezată la un "nod" de drumuri, drumul cel mare imperial, care vine din nordul Italiei, coboară pe Sava la vale, apoi pe țărmul drept al Dunării până la mare, pe malul mării prin cetățile pontice spre sud. Un alt drum pornea de la Capidava la Troesmis, iar altul prin Ulmetum la Histria. Un element hotărâtor pentru instalarea la Capidava a fost faptul că Dunărea prezenta în acest loc o trecere ușoară de pe un mal pe altul. Castrul a fost ridicat la începutul secolului al II-lea, în timpul împăratului Traian, ca element de apărare a limes-ului dunărean. Capidava se pare că a fost construită de un detașament din Legiunea XI Claudia, adusă de Traian la Durostorum după cucerirea Daciei.

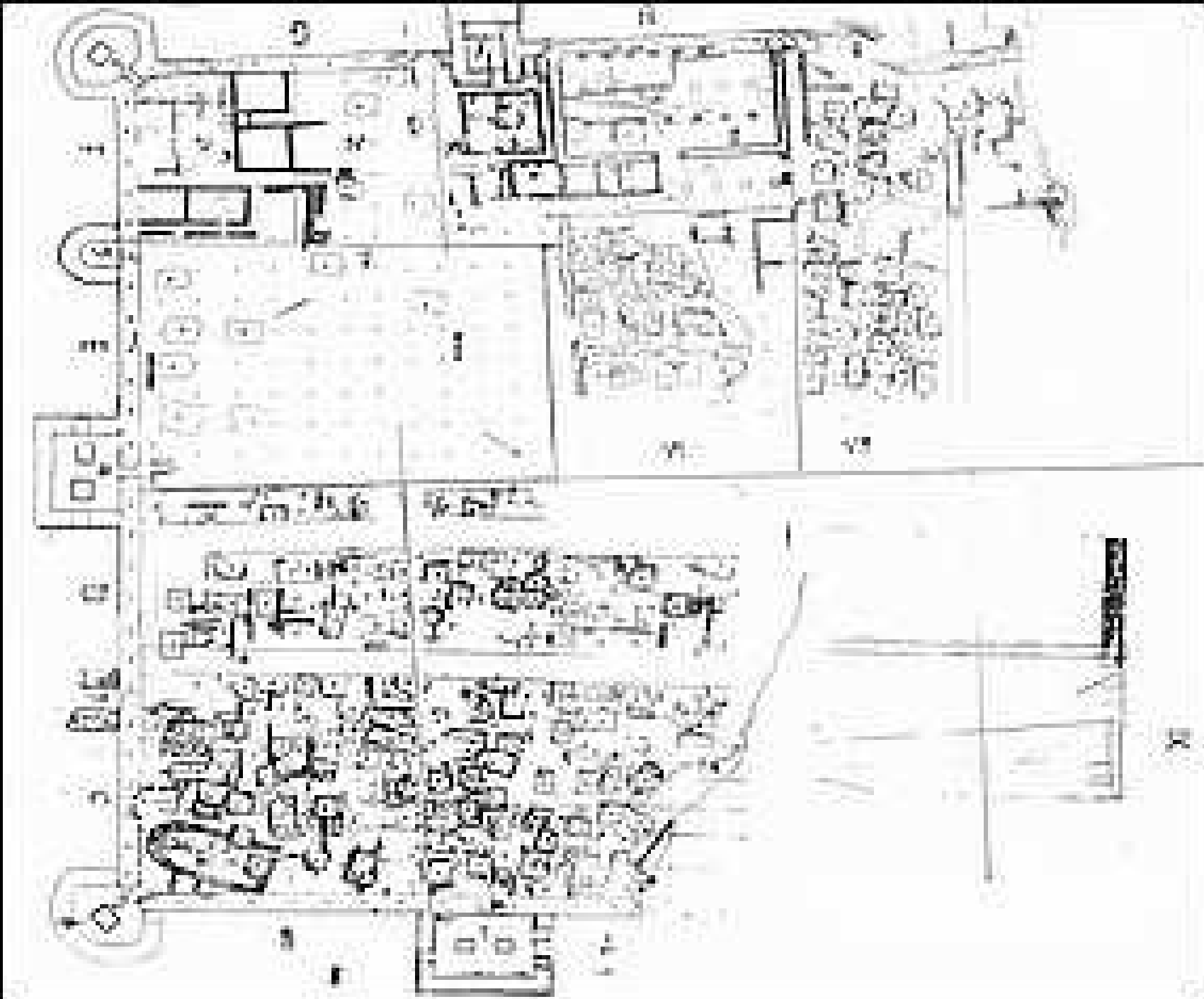
În epoca romană alături de castru s-a dezvoltat o așezare civilă care a dezvoltat o bogată arhitectură ornamentală, fapt atestat de numeroasele pietre artistic cioplite și care au fost utilizate pentru reparații în diferite perioade: capitele, arhitrave, statui, reliefuri de cult sau funerare - acestea neputând fi luate decât din așezarea civilă situată alături sau din necropola cetății. Așezarea civilă era amplasată în nordul cetății, și s-a dovedit a fi un adevărat centru urban, cu edificii monumentale. În interior au putut fi identificate mai multe edificii cu pretenții monumentale: locuința bogată din colțul de est antrepozițul amenajat în fostul "corp de gardă", bazilica episcopală. Dintre reliefurile votive care decorau edificiile publice a fost descoperit un basorelief fragmentar cu temă triumfală. Documentele epigrafice atestă întinderea teritoriului *capidavens*, din care făceau parte mai multe locuri între care *Ulmetum sun vicus Sceno* și a căror reședință era Capidava, de asemenea important centru vamal. Administrația teritoriului era asigurată de un *quinquennalis*, iar conducerea orașului de un *princeps loci*, funcționari numiți și nu aleși. Aceasta se datora faptului că spre deosebire de alte centre cu statut municipal, așezarea civilă de la Capidava se afla în dependență directă de comandantul castrului, având prin urmare un caracter militar.

Pentru secolul IV avem două inscripții, una găsită la Ulmetum, cealaltă la Capidava. În amândouă este amintită o "*vexillatio Capidavensium*", care era un detașament din *Legio II Herculia* care-și avea sediul la Troesmis. O dată cu separarea cavaleriei de legiune, numele de "*vexillatio*" se dă corpurilor de cavalerie de elită care se găsesc numai în armata comitatensis. *Notitia dignitatum* , ne arată însă la capidava un "*cuneus equitum solensium*".

În urma atacurilor carpilor și goților, castrul a fost distrus, fiind nevoie de refacerea lui integrală. Cetatea - vizibilă ca ruine astăzi - a fost construită în secolul III și are planul unui patrulater (105x127m). Desele atacuri a făcut ca cetatea să aibă mai multe faze de reconstrucție - 4 faze de construire romană. În epoca romană alături de castru s-a dezvoltat și o așezare civilă, amplasată în nordul cetății și care s-a dovedit a fi un adevărat centru urban. În apropierea așezării civile și a castrului, pe locul satului actual, se întindea necropola. Cetatea este în întregime refăcută la sfârșitul sec. V - începutul sec. VI d. Chr.

Odată cu secolul IX, Capidava reintră de această dată în sistemul defensiv bizantin. Peste ruinele aşezării fortificate romane târzii se aşează o cetatea ţărănească de *stratiotai* (grăniceri) care va dăinui până-n secolul XI. Cetatea de secol IX era înconjurată de un zid de piatră şi pământ ce urma traseul incintei romane târzii şi era dublat de un şanţ de apărare. La mijlocul sec. XI, invaziile violente ale Uzilor vor distruge însă şi această aşezare fortificată de ţărani-grăniceri, iar viaţa şi locuirea nu va mai reveni în fundul ansei de la Capidava decât în sec. XVIII.

- Printre cele mai importante monumente descoperite la Capidava se înscriu cele epigrafice și sculpturale, dar și ceramică: vase, amfore, caldări de lut, vase borcan, strachini, opaite. De asemenea au fost descoperite obiecte de metal, os, sticlă, piatră, pământ, monede. Monedele sunt în special din vremea lui *Ioan Tzimiskes, Vasile II, Constantin VIII, Theodora*. Din totalul de aproape 50 de monumente epigrafice descoperite , 25 sunt stele funerare, iar restul sunt altare, votive, onorifice sau simple. Monumentele sculpturale descoperite sunt în număr de 15 și reprezintă capiteluri, o mână, un fuscoloana, un picior, un șarpe, o acvilă.

Călin-Ghioc Cristiana

Anul I Istorie

Arheologie generală- Tehnici si
metode in arheologie